

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING

Van 9 maart 2010

Aanwezigen

Dames : Blommaert (CIRE), Dawoud (VMC), Deckers (Fedasil), Goris (CGKR), Houben (VwV), Janssen (Foyer), Maes (BCHV), Pöykkö (Fedasil), Regout (Convivial), Scheerlinck (Socialistische Solidariteit), To (Dokters van de Wereld), Thiébaud (APD), Troffiguer (Croix Rouge), Van Gastel (Rode Kruis), Verstrepen (Orde Vlaamse Balies),

Heren : Beys (Caritas), Geysen (DVZ), Halimi (IOM), Renders (JRS), Vinikas (BCHV), Wolff (BCHV).

Opening van de vergadering door de heer Vinikas

1. De heer Vinikas opent de vergadering om 9h45 en stelt mevrouw Pöykkö voor die vandaag Bieke Machiels vervangt voor Fedasil.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 9 februari 2010

2. Er zijn geen opmerkingen over het verslag van februari en het wordt dan ook goedgekeurd.

Mededelingen van DVZ (de heer Geysen)

3. In de maand februari 2010 werden 1.968 asielaanvragen ingediend, wat neerkomt op een gemiddelde van 95,70 asielaanvragen per werkdag (20 werkdagen). Dit betekent een gemiddelde stijging met 31,35 asielaanvragen in vergelijking met vorige maand en een stijging van 900 aanvragen in vergelijking met februari 2009. Er werden 1914 aanvragen ingediend op het grondgebied, 27 in gesloten centra en 27 aan de grens.
4. De meest voorkomende landen waren in februari 2010: Macedonië (401), Servië (330), Kosovo (143), Irak (117), Afghanistan (108), Rusland (102), Guinee (89), Armenië (67), Syrië (49) en de DR Kongo (48).
5. In februari 2010 werden er 2.038 beslissingen genomen door de DVZ (WTC), onderverdeeld als volgt: 1.558 aanvragen overgemaakt aan het CGVS, 283 beslissingen in het kader van de Dublin procedure (26quater), 197 weigeringen van inoverwegingname (13quater) en 227 dossiers zonder voorwerp afgesloten. In totaal: 2.265 afgesloten

dossiers bij de DVZ. Daarnaast werden 31 beslissingen **aan de grens** genomen: 21 overgemaakt aan het CGVS, 3 bijlagen 13quater en 7 bijlagen 25quater. In de **gesloten centra** werden 30 beslissingen genomen: 14 overgemaakt aan het CGVS, 3 bijlagen 13quater, 11 bijlagen 26quater en 2 dossiers zonder voorwerp afgesloten.

6. In februari 2010 werden er 242 meervoudige asielaanvragen ingediend (53 meer dan in januari 2010). Dit vertegenwoordigt 12.64 % van het totaal aantal asielaanvragen. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Afghanistan (38), Rusland (29), Iran (25), Irak (24) en Kosovo (18).
7. Wat betreft de opsluitingen in februari 2010: één persoon werd opgesloten op grond van artikel 74/6 §1bis. In de Dublin dossiers werden 101 personen opgesloten op grond van artikelen 51/5 §3 en 35, als gevolg van de afgifte van een bijlage 39 ter (beslissing tot vasthouden bij weigering van tenlasteneming door België).
8. De Eurodac- hits voor de maand februari 2010: er waren 295 Eurodac- hits in totaal. De voornaamste landen waar vingerafdrukken teruggevonden zijn, zijn: Polen (54), Griekenland (50), Duitsland (44), Nederland (20) en Oostenrijk (19). Het aantal Dublin opsluitingen per land: Polen (19), Griekenland (12), Duitsland (9), Frankrijk (9), Zwitserland (9), Zweden (6) en Italië (6). Er werd ook één koppel zonder kinderen opgesloten.
9. In februari 2010 werden er 72 NBMV ingeschreven bij de Dienst Vreemdelingenzaken (53 jongens en 19 meisjes). Ze hebben allemaal een asielaanvraag ingediend op het grondgebied. 7 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 24 tussen 14 en 15, en 41 tussen 16 en 17. De meest voorkomende landen van herkomst van deze NBMV waren Afghanistan (17), Guinee (12), Rwanda (5), en telkens 4 uit Angola, Irak en Somalië.
10. Mevrouw Janssen vermeldt het bezoek van dhr. Leterme en Wathélet aan Macedonië en in Servië en gerelateerd door de media. De heer Geysen informeert dat deze vergezeld waren van dhr. Roosemont, en dat het de bedoeling was om de onderdanen van deze landen af te raden in België asiel te komen zoeken. Na dit bezoek verschenen er verschillende artikelen, zowel in de Belgische pers als die van de bezochte landen. DVZ heeft ook een bus ingesteld, die de dag na de contactvergadering naar Servië en Macedonië zou vertrekken om de personen die hun asielprocedure hadden stopgezet en over een paspoort beschikten, toe te laten uitsluitend op vrijwillige basis terug te keren. Er zijn al 30 ingeschrevenen, in geval van succes word de actie herhaald.
11. Mevrouw Houben vraagt hoe het zit met de terugkeer naar Iran: IOM organiseert geen vrijwillige terugkeer meer. Wat doet DVZ, zijn er nog gedwongen terugkeren? De heer Geysen antwoordt dat er praktisch geen terugkeren meer zijn naar Iran, omdat de Iranese autoriteiten niet meewerken en geen *laissez passer* afgeven.
12. Men vermeldt gevallen van personen die geen taalkeuze kregen voor hun asielprocedure. De heer Geysen herinnert eraan dat de asielaanvrager steeds de taalkeuze krijgt, Nederlands of het Frans, maar dat wanneer hij deze talen niet kent, er geen taalkeuze is bij het aanstellen van een tolk.

13. Madame Blommaert vraagt of men het profiel van de repatrianten naar Afghanistan kent. De heer Geysen zegt hun profiel niet te kennen maar gaat zich erover inlichten.
14. De heer Renders verwijst naar het principe van de Dublin Regeling, volgens welke de Lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van asielaanvraag, de verplichting heeft de asielzoeker terug te nemen. Deze verplichting houdt echter op wanneer laatstgenoemde meer dan drie maanden buiten de EU verbleef, tenzij hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, uitgereikt door de verantwoordelijke Lidstaat¹. Hoe wordt dit verblijf buiten de EU of het bestaan van een geldige verblijfsvergunning geconstateerd? Wanneer DVZ een verblijf van meer dan drie maanden buiten de EU vaststelt, richt hij dan geen verzoek tot terugname aan de verantwoordelijke Lidstaat zich verlatend op de passiviteit van deze Staat en zijn stilzwijgend akkoord? De heer Renders licht zijn idee toe met een concreet voorbeeld: een asielaanvrager die meer dan drie maanden buiten de EU is verbleven en in bezit is van een Italiaanse identiteitskaart. Italië verleende hem geen machtiging tot verblijf in Italië meer. Niettemin werd een verzoek tot terugname aan Italië gericht, die hierop niet reageerde en dus het stilzwijgend aanvaardde. De heer Geysen antwoordt dat de reactie van DVZ zal afhangen van elk geval afzonderlijk. Het verblijf buiten de EU kan geconstateerd worden door de stempels aangebracht in het paspoort. Het zou kunnen dat er informatie aan een land wordt gevraagd, m.n. over de machtiging tot verblijf, alvorens eventueel een terugname aan te vragen.
15. Mevrouw Thiébaud voegt eraan toe dat er wat betreft bepaalde situaties er toch een juridisch vacuüm is. Als aan de objectieve vereisten tot terugname niet is beantwoord want de persoon verbleef meer dan drie maanden buiten de EU, en hij geen geldige verblijfsvergunning bezit, zou de terugname toch kunnen aangevraagd worden door zich te verlaten op het feit dat de gevraagde Staten misschien niet zullen antwoorden. De heer Geysen verzekert echter dat DVZ slechts de terugname aanvraagt wanneer hij overtuigd is dat aan alle objectieve vereisten is beantwoord.
16. De heer Geysen, en Mevrouw Verstrepen is het met hem hierover eens, verklaart dat de Dublin Regeling DVZ de mogelijkheid biedt om een verzoek tot terugname in te dienen, en dat het aan de vereiste Staat is hierop te antwoorden. Als deze het niet doet en dat een verzoek stilzwijgend wordt aanvaard terwijl dit objectief gezien niet had mogen zijn, dan ligt de fout bij deze Staat. De heer Geysen voegt eraan toe dat, in dergelijk geval, de asielzoeker de mogelijkheid heeft om een beroep tot nietigverklaring van de overdrachtbeslissing in te dienen. Weliswaar is het beroep niet opschortend, maar als de beslissing nietig wordt verklaard, zal België het dossier onderzoeken. Dergelijk geval komt niet vaak voor, want het is eerder uitzonderlijk dat een aanvrager een verblijfstitel van een ander EU-land bezit en DVZ vraagt slechts de terugname wanneer zij overtuigd is dat de vereiste Staat bevoegd is.
17. De heer Renders verwijst naar de vraag om specifieke bijlage in geval van verzoek tot overname/terugname, met vermelding van de redenen, opdat de vreemdeling ze eventueel zou kunnen betwisten voordat hem een bijlage 26quater wordt overhandigd. Hij vraagt vervolgens of DVZ in zijn aanvraag tot terugname aan de vereiste Staat de eventuele

¹ Verordening (EG) nr. 343/2003, artikel 16, 3de lid.

redenen aangeeft waarom België bevoegd zou kunnen zijn (zoals in voornoemd voorbeeld: het verblijf van meer dan drie maanden buiten de EU). De heer Geysen antwoordt dat er een formulier bestaat met standaardinformatie, die wordt opgestuurd aan de staat in geval van een vraag tot overname/terugname.

18. De heer Renders vermeldt het geval van een persoon die een asielaanvraag aan de grens indient, terwijl hij een visum voor een ander EU-land verkreeg. Zijn visum wordt waarschijnlijk geannuleerd. Kan er een verzoek tot terugname zijn? De heer Geysen antwoordt neen, in geval van vervalst visum; en ja, in geval van authentiek visum in een vervalst paspoort, want dan ligt de verantwoordelijkheid bij het land dat het visum uitreikte.
19. De heer Renders vraagt informatie over het ILOBEL programma betreffende de terugkeer van kwetsbare mensen. De heer Geysen verklaart dat het hier gaat om een dienst, geen programma. Deze dienst is samengesteld uit immigratieagenten en staat onder de verantwoordelijkheid van Mevrouw Bergans. Deze gaan soms naar andere landen om rapporten op te maken. Bij gelegenheid houden ze zich ook bezig met de repatriëring van sommige kwetsbare mensen, wanneer deze een specifieke begeleiding nodig hebben. (Het gaat om een ander programma dan het programma van vrijwillige terugkeer en het kan betrekking hebben op personen in gesloten centra.)

Mededelingen van het CGVS (De heer Vinikas)

20. In afwezigheid van een vertegenwoordiger van het CGVS, deelt de heer Vinikas enkele statistieken mee, die vindbaar zijn op de website van het CGVS. In februari 2010 telt men 810 beslissingen van het CGVS, waarvan 177 erkenningen van het statuut van vluchteling, 69 toekenningen van subsidiaire bescherming, 28 technische weigeringen, 23 afsluitingen zonder voorwerp (afstand, afsluiting, IOM), 26 weigeringen van inoverwegingname van de asielaanvraag van EU onderdanen, 484 «gewone» weigeringen, 2 uitsluitingen van het statuut van vluchteling en van het statuut van subsidiaire bescherming en 1 beslissing zonder voorwerp op grond van art. 55 VW (geen voortzetting procedure na verkrijgen van verblijf van onbepaalde duur).
21. De meest voorkomende nationaliteiten van de in februari 2010 erkende vluchtelingen zijn: Irak (26), Guinee (15), Rusland (13), Afghanistan (12) en Syrië (10). 46 Irakezen kregen subsidiaire bescherming, 17 Afghanen, 2 personen afkomstig uit (DR) Kongo en telkens 1 uit Somalië, Eritrea en van onbepaalde nationaliteit.
22. Het erkenningpercentage de eerste 2 maanden van 2010 bedroeg 29%. Het erkenningpercentage van de NBM de eerste 2 maanden van 2010 bedroeg 48 % waarvan 78% meisjes.
23. De achterstand bedroeg op 1 maart 2010 een totaal van 10.945 dossiers.
24. De heer Renders en mevrouw Houben wensen de volgende vraag via het BCHV over te maken aan het CGVS. Wat is profiel van de erkende Syriërs? Zijn het Koerden?

Mededelingen van IOM (de heer Halimi)

25. De heer Halimi deelt mee dat in februari 211 personen vrijwillig terugkeerden met de hulp van IOM. (In totaal keerden 480 mensen terug de eerste twee maanden van 2010). Dit cijfer is vergelijkbaar met vorig jaar, toen keerden er 218 mensen vrijwillig terug in februari. Er is een opvallende stijging van het aantal Macedoniërs. De 5 meest voorkomende bestemmingen waren: Brazilië (56), Kosovo (26), Macedonië (14), Slowakije (13) en Armenië (10). De eerste twee maanden keerden 122 mensen terug met bijstand bij de re-integratie (REAB). De teruggekeerde personen waren hoofdzakelijk mensen zonder papieren (116). De overige categorieën waren: afgewezen asielzoekers (57) en asielzoekers die hun asielprocedure hebben gestopt (48).
26. Wat betreft de nieuwe situatie met de toevloed van mensen uit Macedonië en Servië heeft IOM de beslissing van Fedasil en het ministerie van sociale integratie om de premies stop te zetten, uitgevoerd. Er werd dus geen re-integratiepremie gegeven aan mensen uit Macedonië en Servië.
27. De heer Beys vraagt of deze maatregel niet in strijd is met de antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 waarin wordt verboden te discrimineren op grond van nationaliteit. De heer Halimi antwoordt dat IOM de beslissing van Fedasil en het ministerie moet volgen. Hij wijst erop dat dit niet de eerste keer is, maar dat in het verleden ook gelijkaardige maatregelen zijn genomen. De eerste keer betrof het mensen afkomstig uit de nieuwe EU-lidstaten en de tweede keer betrof Brazilianen. De bedoeling was om misbruik te voorkomen.
28. Ook mevrouw Goris reageert hierop en vraagt op welke grond deze maatregel is genomen. Ze wenst een en ander na te vragen bij haar collega's maar stelt dat IOM zich niet kan verstoppen achter de conventie die ze hebben met Fedasil. De heer Halimi antwoordt dat hij dit zal navragen maar herhaalt dat de reden was om misbruik te vermijden. Het kan niet de bedoeling zijn dat de mensen de ene dag per bus aankomen waarvoor ze 100 euro hebben moeten betalen, om enkele dagen later terug te keren met een premie van 250 euro.
29. De heer Geysen vraagt of dezelfde toename ook te zien is bij Serviërs. De heer Halimi antwoordt dat de toename eerder te zien is bij mensen uit Kosovo en vooral uit Macedonië, maar niet wat betreft Serviërs. Het merendeel van de Macedoniërs staat dan ook op straat.

Mededelingen van Fedasil (mevrouw Pöykkö)

30. Mevrouw Pöykkö deelt mee dat mevrouw Küntziger ontslag heeft genomen verleden vrijdag. Voorlopig staat mevrouw Fanny François als vervangend directeur-generaal aan het hoofd van Fedasil.
31. Betreffende de stand van het netwerk en de statistieken, deelt mevrouw Pöykkö mee dat er een stijging is van de opgevangen personen van 500 personen tussen eind januari '10 (18.268) en eind februari '10 (18.760). Op één jaar tijd (in vergelijking met eind februari

2009) is er een stijging van de opgevangen personen met 2.458, dat een stijging impliceert van 15 % van de bezetting van het opvangnetwerk in één jaar.

32. Echter, in de maand februari was opnieuw een opmerkelijke stijging vast te stellen van het aantal personen dat opvang heeft gevraagd, namelijk 2910 personen. Dit is van dezelfde grootorde als in december 2009 (2500) maar een belangrijke stijging van 728 aanvragen in vergelijking met januari '10 (1730). Gezien het aantal asielaanvragen in februari opvallend hoog lag met een zeer groot aantal aanvragen van mensen uit Servië en Macedonië was het agentschap verplicht 690 niet-toewijzingen te nemen. Ondanks de extra plaatsen zal de situatie in de toekomst als gevolg hebben dat er nog niet-toewijzingen zullen moeten genomen worden. Andere maatregelen zullen moeten worden genomen.
33. De heer Beys merkt op dat er instructies werden beloofd aangaande de wijzigingen van de opvangwet via de programmawet, hij wenst te weten wanneer deze zullen gegeven worden en wijst erop dat er alweer sprake is van nieuwe wetswijzigingen. Misschien kunnen de instructies al rekening houden met de laatste wetswijziging? Mevrouw Pöykkö antwoordt dat de instructies normaal in maart zullen verstrekt worden en dat de instructies enkel betrekking zullen hebben op de wetswijzigingen die in januari 2010 van kracht werden.
34. Mevrouw Thiébaud vraagt of er, gezien de maatregelen van DVZ tegen de toevloed vanuit Servië en Macedonië beginnen effect te hebben, nog veel niet-toewijzingen zullen zijn. Mevrouw Pöykkö antwoordt dat dit moeilijk te voorspellen is en dat dit afhankelijk is van de toevloed van asielaanvragen. Ze wijst wel op de mogelijkheid die het spreidingsplan biedt om de uitstroom te verhogen en zo meer plaatsen vrij te maken voor nieuwkomers.
35. Mevrouw To wijst op de samenwerking tussen Fedasil en andere organisaties, waaronder hun vzw "Dokters van de wereld" voor een eerstelijns medische bijstand waarvoor de overeenkomst nog niet is ondertekend. Ze stelt de vraag of er iets is voorzien aangaande de psychologische begeleiding? Mevrouw Pöykkö antwoordt dat dit niet speciaal is voorzien aangezien het een basisbegeleiding betreft.
36. Mevrouw Thiébaud wijst erop dat er ook al asielzoekers buiten Brussel op hotel worden opgevangen, zo bv. een oud Formule 1 hotel in Holsbeek, gemeente in de omgeving van Leuven. Ze stelt zich de vraag of er iets van begeleiding voor deze mensen is voorzien. Mevrouw Pöykkö wijst op de vliegende équipe die zal worden samengesteld, maar waarvoor de conventie nog niet is ondertekend. Mevrouw Thiébaud wijst op het feit dat daar geen station is en vraagt zich af hoe deze mensen zich bij de asielinstanties kunnen aanmelden. Mevrouw Pöykkö stelt dat er in bustickets wordt voorzien. Bovendien worden normaal gezien op het niveau van het CGVS geen gehoren georganiseerd voor degenen die op hotel zitten. Wat betreft de maaltijden wordt voorzien in maaltijdcheques.
37. Mevrouw Goris vraagt hoe de vliegende équipe is samengesteld. Mevrouw Pöykkö antwoordt dat de équipe bestaat uit twee maatschappelijk werkers en een verpleegster. Momenteel is de équipe nog niet operationeel. Bedoeling is dat er voorzien wordt in de eerste lijnszorg voor wat betreft medische problemen en sociale begeleiding, een arts zorgt voor de tweede lijnszorg.

38. Mevrouw Maes vraagt wie de nieuwe bevoegde persoon is voor de creatie van opvangplaatsen. Mevrouw Pöykkö antwoordt dat de officiële titel “afgevaardigde voor de opvangplaatsen” is en dat dit de heer Peter De Roo is, die vroeger centrumverantwoordelijke was in het Rode Kruis opvangcentrum te Menen. Hij heeft ook nog gewerkt bij Handicap International in Thailand. Zijn opdracht bestaat erin beslissingen van de regering om plaatsen te openen uit te voeren, bemiddeling op het terrein te verzekeren en de verschillende partners op elkaar af te stemmen. Hij heeft zijn bureau op Fedasil en werkt met Fedasil samen.
39. Mevrouw Verstrepen vraagt hoe het staat met de juridische bijstand in het hotel buiten Brussel. Mevrouw Pöykkö zegt dat dit ook valt onder de taak van de vliegende équipe, er zijn twee maatschappelijk werkers hiervoor voorzien.
40. Mevrouw To vraagt hoeveel mensen nu nog op hotel zitten en voor welke gemiddelde duur. Mevrouw Pöykkö antwoordt dat dit 1200 personen betreft voor een gemiddelde duur van ongeveer 4 tot 6 maanden.
41. Er wordt ook gevraagd hoeveel mensen er op straat staan. Mevrouw Pöykkö antwoordt dat er tussen 12 oktober ‘09 en 5 maart ‘10 2.353 niet-toewijzingen zijn gebeurd, maar hoeveel mensen daarvan door het OCMW werden geholpen en hoeveel er daarvan op straat staan is niet duidelijk.
42. De heer Renders vraagt hoe het staat met het recht op opvang voor mensen die onder een “Rule 39” maatregel vallen van het EHRM. Moeten deze mensen zich aanmelden bij de dispatching? De heer Geysen antwoordt dat voor die mensen het BGV wordt verlengd, we verlengen automatisch van maand tot maand. Mevrouw Van Gastel antwoordt dat deze mensen zich meestal terug aanmelden waar ze eerder verbleven.

Mededelingen van het Rode Kruis (mevrouw Van Gastel)

43. Mevrouw Van Gastel stelt dat er geen specifieke mededelingen zijn voor het Rode Kruis maar dringt wel aan op een oplossing voor de opvangcrisis en een dringende aanpak van de achterstand bij het CGVS. Ze stelt dat het geen zin heeft de mensen jaren en jaren te laten wachten op een beslissing, ze dringt aan op het feit dat er dringend middelen moeten worden vrijgemaakt. De heer Geysen antwoordt dat wat betreft de achterstand bij DVZ er momenteel een achterstand is van ongeveer 1200 Dublin dossiers en een 1000-tal andere dossiers (mensen die niet gehoord zijn). Hij wijst er wel op dat de DVZ erin is geslaagd de voorbije 2 maanden de achterstand met 1000 dossiers te kunnen inlopen.

Mededelingen van Croix Rouge (mevrouw Troffiguer)

44. Mevrouw Troffiguer deelt mee dat er een nieuw centrum werd geopend met 100 plaatsen.

Mededelingen van Vluchtelingenwerk Vlaanderen (mevrouw Houben)

45. Mevrouw Houben deelt mee dat Vluchtelingenwerk Vlaanderen een nieuwe directeur heeft: mevrouw Els Keytsmans en een nieuwe voorzitter: Ann Van Lancker.

**De volgende contactvergadering vindt plaats op 13 april, 11 mei en 8 juni
op de zetel van Fedasil,
Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel.**